

Online konference den 21.-22. Marts 2021 Panel 1-3

Historisk konference i Schiller Instituttet – Kultureernes dialog i dag

20. marts (EIRNS) – Følgende to rapporter giver et kort resumé af de to første paneler ved den historiske konference i Schiller Instituttet, der startede i dag, "Verden ved en skillevej: To måneder inde i den nye Administration". I dette kritiske øjeblik, der kræver samarbejde mellem verdens nationer, er der i stedet et sammenbrud med økonomisk, socialt, medicinsk og strategisk kaos. Denne konference er faktisk et enestående forum, hvor førende talpersoner fra Rusland, Kina, Mexico, Argentina, Syrien, Yemen, Europa og USA, med flere, taler om krisen og de nødvendige løsninger, hvilket beviser, at disse løsninger er umiddelbart mulige såvel som nødvendige.

Schiller Instituttets Konference – Panel 1: At forandre den kulturelle ødemark

20. marts (EIRNS) – Et bredt sammensat panel med titlen "Forandring af den kulturelle ødemark: Nødvendigheden af en ny renæssance, skabelsen af en planetarisk kultur, der er mennesket værdigt", var åbningspanelet i dag i Schiller Instituttets konference, 'Verden ved en skillevej: To måneder inde i den nye administration'. Jason Ross var ordstyrer for panelet, og hovedtalen blev holdt af grundlægger af Schiller

Instituttet, Helga Zepp-LaRouche.

Panelet startede passende med en musikalsk forestilling fra Lyndon LaRouches 65-års fødselsdag i 1986 med violinisten Norbert Brainin, den tidligere første violinist for Amadeus-kvartetten, og pianisten Carlo Levi-Minzi. Helgas præsentation, "Vil menneskets historie ende i en tragedie eller fortsætte med et nyt paradigme?" redegjorde for den ekstremt tumultagtige situation, udtrykt ved eksemplet med at Biden, der for nylig kaldte Putin for en morder; hvilket nu – som i et drama – fører frem til et afgørelsens øjeblik. Nøglen til en løsning er at tilgå et højere princip.

Hun citerede en artikel fra sin afdøde mand, Lyndon LaRouche, fra 2007, da han diskuterede det "fjerde fase-rum" – en kombination af klassisk kunst, videnskab og statskunst, der tilsammen danner et enkelt subjekt, der er det sande stof, som historien er gjort af. Politiske ledere skal have adgang til dette fjerde fase-rum. Hun leverede en historisk gennemgang af udviklingen af Kinas Bælte- og Vejinitiativ, der startede med, at Kina var en af de fattigste nationer i verden i 1968, men ved at anvende fysiske økonomiske principper over 40 år trak 800 millioner kinesere ud af fattigdom. Den 'eurasiske Landbro', udviklet af Lyn og Helga efter Sovjetunionens sammenbrud, var den perfekte fredsplan for det 21. århundrede, men blev afvist af geopolitiske årsager. Alt imens Kina lægger maksimal vægt på innovation og kreativitet hos mennesker, fremmer den malthusianske fraktion i Vesten lavere energigennemstrømningstæthed og befolkningsreduktion. Vi er nødt til at vende det kunstigt oprettede malthusianske paradigme, argumenterede hun, og vendte tilbage til princippet om universal-historien. Hver større kultur skabte sin egen renæssance, der hver især bidrog til udviklingen af den menneskelige kultur – det fjerde fase-rum. Gennem universal-historien, der udskiller os som en menneskelig art, giver en dialog mellem disse forskellige kulturer et konkret middel til at løse den nuværende krise.

Dennis Speed holdt derefter en præsentation om 'Det poetiske princip – hvorfor og hvordan amerikanerne må vende tilbage til klassisk kultur'. Den begyndte med George Shirley, der sang den tyske lied "An die Musik" af Franz Schubert. Dennis bemærkede, at der ikke er nogen væsentlig forskel mellem ånden i en lied og den afroamerikanske 'spiritual'. Dette blev demonstreret ved William Warfields udførelse af "Lit'l Boy" af Roland Hayes. Gennem en række smukke kunstneriske valg – herunder bassangeren Simon Estes dramatiske læsning af Abraham Lincolns anden Indsættelsestale, og Gettysburg-talen, Dikran Tulaines recitation af en Hamlet-monolog – samt mange andre, demonstrerede Dennis det universelle princip, at der i sandheden eksisterer en iboende skønhed.

Liliana Gorini, formand for MoviSol, den italienske LaRouche-bevægelse, holdt derefter en præsentation om Dante Alighieri ved 700-året for hans død, og demonstrerede, at udviklingen af et nationalt sprog er dybt forbundet med begrebet nationalstat. Hun diskuterede og demonstrerede, hvordan Dante bevidst skabte det nationale sprog for at befri Italien fra oligarkiet. Komedien, 'Den Guddommelige Komædie', er en afhandling om historie, religion, videnskab, økonomi, poesi. Dante blev nationaldigteren, og mange af hans vers bruges i dag i daglig tale. Dette er et sandt eksempel på dialog mellem kulturer. Takket være Dante kunne vi komme ud af helvede – pandemien og den sociale krise – hvis vi løfter blikket mod stjernerne.

Diane Sare præsenterede derefter: "Beethoven i Getsemane Have". Hun brugte eksempler på Beethovens Heiligenstadt-testamente, Bachs "Es ist Vollbracht" og Beethovens sonate opus 110 for at demonstrere princippet om Kristus' sublime princip i Getsemane Have.

Carolina Dominguez, en leder i den mexicanske LaRouche-bevægelse, præsenterede på smukkeste vis et uddannelsesprogram for unge, baseret på at arbejde gennem originale opdagelser af historiens store begavelser. Hun opfordrede alle til at

underskrive og cirkulere sin underskriftsindsamling for at undervise i LaRouches ideer på universiteter over hele verden.

Dette blev efterfulgt af en opførelse af John Sigerson og Margaret Greenspan af "Abendlied unterm gestirnten Himmel" af L. van Beethoven. Panelet blev afrundet af Schiller Instituttets amerikanske præsident, Megan DoBrodt, der gav en præsentation om de 'Tre Mars-missioner og de galaktiske Arter'. De tre nylige Mars-missioner udsendt af U.A.E., USA og Kina, er menneskehedens udsendinge, der udvider det menneskelige sensoriske apparat til en anden verden. Ironisk nok kan det som sker uden for Jorden være den vigtigste ting på Jorden. Rumrejser ignorerer nationale grænser, som en socio-politisk trosretning har den åndelig appel – det symboliserer, at mennesket ikke har mistet sin evne til at løse den 'gordiske knude'. Mars-missioner er tydeligvis internationale. Denne måned besluttede Rusland og Kina, at de vil bygge en base på Månens sydpol og åbne for samarbejde fra alle nationer. USA vil sende folk til Månen igen. Vi har næsten mistet en fornemmelse af, hvad Lyn og den store Krafft Ehrlicke kaldte 'godheden ved det menneskelige potentiale'.

Spørgsmål og svar.

Der kom mange gode spørgsmål under spørgeperioden. Spørgsmål om den klassiske kulturs universalitet, studerendes behov for at arbejde med poesi og at memorere, hvorfor det er vigtigt at vende tilbage til 'det gamle', og hvorfor der ikke er nogen modsætning mellem individuel suverænitet og national suverænitet. Helga afsluttede spørgeperioden og bemærkede, at Nicholas af Cusanus' begreb om modsætningernes sammenfald ikke er et statisk princip, men et kontrapunktisk begreb – modsætninger rækker ind i hinanden, hvilket resulterer i en dynamisk proces med selvperfektion.

Schiller Instituttets Konference, panel 2: Den strategiske krise som den menneskelige race står overfor

20. marts (EIRNS) – Det andet panel samlede, under Schiller Instituttets konceptuelle rammer, regeringsrepræsentanter fra Folkerepublikken Kina, Den russiske Føderation og Den syriske arabiske Republik samt forskere og tænkere fra Mexico, Argentina, USA, Frankrig og Pakistan.

Helga Zepp-LaRouche advarede i sine indledende bemærkninger om truslen om global atomkrig på kort sigt i betragtning af de nuværende bestræbelser på at globalisere NATO, alt imens Kina erklæres som Vestens fjende. Hun fremsatte udfordringen: er menneskeheden ikke i stand til at sikre en lys fremtid ved at finde kapaciteten til at give sig selv et nyt paradigme?

Generalkonsul Ping Huang fra det kinesiske generalkonsulat i New York City holdt en vigtig tale og slog en pæl igennem vidt udbredte løgne og misforståelser om Kina, dets historie og Kinas kommunistiske Parti. Han beskrev karakteren af demokratiet i Kina, enheden mellem menneskerettigheder og økonomiske fremskridt i Kina og en udenrigspolitik defineret af menneskehedens fælles skæbne. Hvordan kan den nuværende konfrontation mellem Kina og USA erstattes af samarbejde? Han svarede: Vesten må forstå, at Kina aldrig vil opgive sin ret til at blive en moderne, velstående nation, tage skridt til at genoptage samarbejdet inden for bekæmpelse af terrorisme, ikke-spredning, bekæmpelse af finanskrisen og igangsættelse af fælles forretningsprojekter. Han konkluderede, at eftersom de store nationer, USA og Kina, påtager sig et stort ansvar for hele menneskehedens skæbne kan kun de rette valg sikre en lys fremtid.

Førstesekretær Alexej Boguslavskij fra Den russiske Føderations mission til FN advarede om, at den "regel-baserede ordens" geopolitik, snarere end den internationale lov, der er indskrevet i FN-pagten, og dannelsen af militære blokke, kun vil føre til katastrofe. Han sagde, at med den verserende Covid-pandemi kræver verdens befolkninger, at stormagterne samarbejder. Han sluttede sin tale på skarp vis ved at citere John Quincy Adams: "Amerika burde ikke begive sig udenlands på jagt efter monstre at ødelægge".

Dernæst gav Dr. Bouthaina Shaaban, medie- og politisk rådgiver for det syriske præsidentskab, en lidenskabelig diskussion af ødelæggelsen af sit land i løbet af de sidste 10 år af en amerikansk politik, der er baseret på det stygge aksiom om vestligt overherredømme, om anvendelsen af et 'verdens-NATO' og en tvangsforestilling om "Kinas fremkomst". Hun opfordrede til et nyt paradigme for relationer mellem nationer, som anerkender, at Gud skabte os alle – med forskellige kulturer og forskellige historier – som hver især må respekteres og have lov til at udvikle sig frit for at berige verden som helhed. (Helga Zepp-LaRouche bemærkede under spørgetiden, at Dr. Shaabans præsentation til en Schiller Institut-konference i Tyskland i 2016 var ret optimistisk, i stor kontrast til den ødelæggelse af nationen, der har fundet sted siden da.)

Dr. William Happer, professor emeritus fra Princeton Universitetet (der var blevet bragt ind i det Nationale Sikkerhedsråd af præsident Trump for at igangsætte en egentlig videnskabelig debat med fortalere for klimaforandrings-svindelnnummeret, for blot at erfare, at denne indsats blev saboteret af Trumps kabinet), præsenterede et knusende videnskabeligt bevis på svindlen i klimahysterikernes påstande. Han demonstrerede, at CO₂ ikke er et forurenende stof, men en velsignelse for fødevareproduktion, og at hysteriet med vilje er baseret på falske computermodeller. Han beskrev klimaforandrings-bevægelsen som et religiøst korstog, som ikke er baseret på nogen reel videnskab.

Anden halvdel af panelet satte fokus på den nye bevægelse for udvikling i Latinamerika, baseret på den nuværende genoplivning af integrationen af patrioterne og regeringerne i Mexico og Argentina, centreret om hvad Alejandro Yaya fra Argentina kaldte "industriens industri – rumvidenskab". Dennis Small fra EIR, Simón Levy og Daniel Marmolejo fra Mexico, sluttede sig alle sammen til Yaya i en dybtgående diskussion om en ny ungdomsbevægelse i Latinamerika: for rumvidenskab, for uddannelse, for at skabe en fremtid for videnskab, økonomisk vækst og latinamerikansk integration. Marmolejo kaldte Kina for nøglelandet i forbindelse med at hjælpe med integrationen af Mexico og Argentina. Yaya beskrev i detaljer alt sit arbejde i Argentina, med uddannelse af unge fra alle klasser inden for fysik, robotteknologi og rumvidenskab; vi må vække nysgerrighedens kvalitet i ungdommen, lad ikke nogen tage den fra dem!

Der blev også givet præsentationer fra Frankrigs side om den globale betydning af russisk-tyrkiske relationer, fra Pakistan om den kinesisk-pakistanske økonomiske korridor (CPEC) og den 'Nye Silkevej', samt af EIR's Richard Freeman om tilblivelsen af de i lang tid planlagte nutidige fascistiske planer, kaldet 'Global Reset' og 'Green New Deal'.

I sine afsluttende bemærkninger diskuterede Helga Zepp-LaRouche ødelæggelserne under den 11-års lange krig, der har opdelt Syrien, og som fortsætter i dag, og koncentrationslejrene i Yemen og i nationer i Afrika, hvor sult og sygdom skaber massedød, selvom de praktiske løsninger er lige ved hånden for stormagter. Hun spurgte: kan vi ikke fremkalde den menneskekærlige kraft, "agapē-styrken", i menneskeheden til at bryde denne fascistiske politik, "denne himmelråbende uretfærdighed"? Hun sagde, at vi nu har Den nye Silkevej, Bælte- og Vejinitiativet, Schiller Instituttet og planen for et Nordamerikansk Bælte- og Vejinitiativ (NABRI) som brobygger mellem Kina og USA. Vi kan finde løsninger på et højere niveau, hvis vi anvender Cusanus' metode til

Coincidentia Oppositorum (modsatningernes sammenfald). Hun opfordrede tilhørerne der deltog i denne konference til at vække folk med de historieforandrende ideer, der blev præsenteret her i dag, og til at gennemføre de løsninger, der er lige ved hånden, som de blev udtrykt af regeringerne og tænkerne på dagens konference.

Panel 3

I efterhånden mange årtier har Mellemøsten, mere korrekt kaldet Sydvestasien, været udsat for geopolitiske manipulationer, brutale regimeskifte-operationer og krigsførelse. Forbrydelser mod menneskeheden begås for indværende mod befolkningen i Yemen og Syrien. Disse akutte problemer blev behandlet i Panel III på Schiller Instituttets konference.

Hovedtalen blev leveret af Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, Hussein Askary, der kom med en indtrængende opfordring om omsider at bringe retfærdighed til regionen. Sydvestasien består af 500 millioner mennesker, hvoraf de fleste er unge og relativt veluddannede. De har brug for og søger efter et konstruktivt perspektiv som et alternativ til den geopolitik, der har hærget regionen. Askary gennemgik den lange lidenskabelige kampagne ledet af Lyndon LaRouche for at sikre en solid økonomisk udvikling fra 1970'erne, med fremlæggelse af flere konkrete planer og med stærk opbakning på den tid, heriblandt under hans besøg i Irak i 1975 og hans besøg i 2002 til Abu Dhabi. I sidste ende blev dette modvirket af det britiske imperiums fremherskende strategi for at "dele og herske".

Askary, der oprindeligt stammer fra Irak, har været direkte involveret i at uddanne unge i både voldsramte Irak og krigshærgede Yemen om Lyndon LaRouches begreber om fysisk økonomi, og hvordan man har brug for at forstå disse begreber

for at befri sine lande for enhver form for oligarkisk styre.

Syriens 'Five Seas-initiativ' fra før krigen pegede i den rigtige retning af regionalt samarbejde, ligesom aftalen mellem Irak og Kina, der blev underskrevet for mange år siden, men først begyndte at blive realiseret i 2018. Den har brug for yderligere opfølgning i dag. Schiller Instituttet fremsatte forslaget om "Operation Phoenix" og at genskabe "Arabia Felix" som vigtige elementer for menneskehedens fremskridt. Geopolitikkernes krige mod Syrien, Irak og Yemen har forværret situationen og må bringes til ophør, og i stedet for må USA, Kina og Rusland samarbejde om genopretning og udvikling af Sydvestasien som helhed.

Den næste taler var Yemens udenrigsminister, Hisham Sharaf, der understregede, at hans nation nu døjer med det sjette krigsår, i en krig der føres af Saudi-Arabien og Emiraterne. Den blokade, de har pålagt, forhindrer fødevarehjælp såvel som medicin og forsyninger til at bekæmpe coronavirus i at komme ind i landet, mens den nylige FN-donorkonference ikke engang indbragte halvdelen af det beløb, som FN anmodede om. Ikke desto mindre forbliver befolkningen optimistisk, med hensyn til at der kan opnås fred, skønt de aldrig vil acceptere forhold, som er dikteret af angrebsmagterne. Han udtrykte håb om, at "når geværene er tavse", vil hans land aktivt deltage i Silkevejs-projektet, ikke kun for at drage fordel af det, men for at bidrage med positive input til verden.

Udviklingen af hans land inden for rammerne af Kinas Bælte- og Vejinitiativ eller Schiller Instituttets 'Verdenslandbro' blev også taget op af den næste taler, Haidar Al-Fuadi Al-Atabe, medlem af det irakiske parlament. Han understregede vigtigheden af at aktivere aftalen mellem Irak og Kina, der sigter mod at genoprette Iraks infrastruktur, skabe beskæftigelse for den unge generation og overvinde Iraks nuværende afhængighed af indtægter fra dets olieproduktion. Titusinder af unge irakere, sagde han, kunne få uddannelse og beskæftigelse ved at gennemføre større infrastrukturprojekter,

herunder Faw Great havnen og jernbanelinjer i hele landet.

Fra den østlige del af Sydvestasien, Pakistan, talte Shakeel Ahmad Ramay, direktør for Kina-centret ved Bæredygtig udviklingspolitisk Institut, om den kinesisk-pakistanske økonomiske korridor, hvis første fase skaber 700.000 pakistanske job, og som vil oprette 4 millioner arbejdspladser inden 2030. Udviklingen af denne korridor, viste han, vil også forkorte transportafstanden mellem Kina og Europa.

Senator Richard Black for staten Virginia talte derefter om "Sandheden bag krisen i Syrien". Black erklærede, at han er kampveteran og en amerikansk patriot, men han afviser helt, hvad amerikanske politik har gjort, ikke kun over for Sydvestasien, men globalt. Amerikansk politik er intet andet end én stor overtrædelse med brug af en regelbaseret orden – udtrykket, som altid brugt i officiel propaganda – og hvad denne politik har været, er en række aggressionskrige, som blev forbudt under Nürnberg-restsagerne efter Anden Verdenskrig. Planlægning af angrebene mod Syrien fandt sted i USA allerede i 2001, med en liste over lande udpeget for destabilisering, regimeskifte og terrorangreb samt andre grusomheder. Før krigen var Syrien et selvforsynende land med hensyn til mad og energi, men ti års aggression med oprørere, der er uddannet og bevæbnet af USA, med selve den amerikanske hær der invaderede det nordlige Syrien, har ødelagt landet. Denne galskab må stoppes, og stoppes nu, erklærede Black.

Syrien: Fred gennem udvikling må og skal være fremherskende!

Fra selve Syrien gav Dr. Ziad Ayoub Arbache, assisterende professor ved Det Økonomiske Fakultet ved Damaskus Universitet, et overblik over den frygtelige ødelæggelse af den syriske økonomi efter ti års krig. Før krigen begyndte i 2011 (fejlagtigt kaldet borgerkrig) oplevede Syrien økonomisk vækst med en stærk handelsbalance inden for landbrugsprodukter, energiafhængighed og eksport af olie, fravær af udenlandsk gæld og en stigende levestandard. Det er

siden blevet udslettet. Dr. Arbache støtter Schiller Instituttets tilgang til "fred gennem udvikling", og sagde at han er overbevist om, at "fælles udvikling" er den eneste måde at afslutte krige og konflikter i Mellemøsten.

Dette perspektiv blev også støttet af Michel Raimbaud, tidligere fransk ambassadør i flere arabiske, afrikanske og latinamerikanske lande, og tidligere direktør for det Franske bureau for beskyttelse af Flygtninge (OFPRA). Han viste, at Syrien klart er et "offer for international aggression", udført af magter som USA og Storbritannien på måder, der falder ind under Nürnberg-tribunalets definition af "angrebskrig". Tabene har været overvældende: omkring 400.000 dødsfald, 2 millioner sårede, 12 millioner flygtninge. Men som ambassadør Raimbaud påpegede, er den syriske nation og folket ikke blevet besejret.

Som afslutning på indlæggene i Panel 3 præsenterede Jacques Cheminade fra Solidarité et Progrès en "opfordring til handling" for at ændre den politik, der, som han sagde, har bragt menneskehedens overlevelse på spil. Dette er et øjeblik med stor tragik, sagde han, men vi må arbejde for at gennemføre en alternativ politik, som han gik videre med at skitsere.